

CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובעת (שם חסוי 1)

ולתובעת (שם חסוי 2)

בעניין חשבוננו של (שם חסוי 3)

מס' תביעות: 670011/AE; 723481/AE^{1,2,3}

גובה המענק: 162,500.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעתה של (שם חסוי 1), מבית (שם חסוי) (להלן "התובעת (שם חסוי 1)"), לחשבונות על שם (שם חסוי) ו- (שם חסוי), מבית (שם חסוי), ועל תביעתה של (שם חסוי 2), מבית (שם חסוי) (להלן "התובעת (שם חסוי 2)"), (להלן ביחד "התובעות"), לחשבון על שם (שם חסוי)⁴. מענק זה הוא בעניין חשבון שלא פורסם על שם (שם חסוי 3), (להלן "בעל החשבון") בבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק"). החשבון שמוענק אותו בבסיס הנתונים של כלל החשבונות בבנק.

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובע דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שם התובע, שמות קרובי משפחתו, להוציא את שם בעל החשבון, ושמו של הבנק נשמרים חיסויים.

¹ התובעת (שם חסוי 1) הגישה תביעה מס' B-01639, ב- 30 בדצמבר 1998, למשרד לטיפול בתביעות מתקופת השואה שנוסד על ידי מחלקת הבנקאות של מדינת ניו יורק ("HCPO" Holocaust Claims Processing Office of the New York State - Banking Department). תביעה זאת הועברה על ידי ה- HCPO ל- CRT, ונרשמה תחת המספר 670011.

² התובעת (שם חסוי 2) לא הגישה טופס תביעה ל- CRT. אולם, ב- 1999 הגישה שאלון ראשוני, מס' HEB 0322-002, לבית המשפט בארה"ב. אף על פי שהשאלונים הראשונים אינם טופסי תביעה, בית המשפט, בצו מן ה- 30 ביולי 2001, הורה שהשאלונים שניתן לטפל בהם כטופסי תביעה יטופלו כתביעות שהוגשו במועד (ראה: *Order Concerning Use of Initial Questionnaire Responses as Claim Forms in the Claims Resolution Process for Deposited Assets (July 30, 2001)*). השאלונים הראשונים הועברו ל- CRT ונרשמו תחת מס' 723481.

³ התובעת (שם חסוי 2) הגישה שאלון ראשוני נוסף, מס' HEB-0317-191, לבית המשפט בארה"ב, שנרשם תחת המספר 723308. בתביעה זאת, התובעת (שם חסוי 2) תבעה חשבונות על שם (שם חסוי). ה- CRT לא איתר אף חשבון על שם קרוב משפחתה של התובעת (שם חסוי), בבסיס הנתונים של קורות החשבונות שהוכן בעקבות החקירה של הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") לזיהוי חשבונות בבעלות בעלי חשבונות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו קורבנות של רדיפות הנאצים, כמוגדר בסדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"). תשומת לב התובעת (שם חסוי 2) לכך כי ה- CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעתה כדי לקבוע אם קיימת אפשרות למענק בהתבסס על המידע שהוגש על ידי התובעת (שם חסוי 2) או על מידע ממקורות נוספים.

⁴ ה- CRT לא איתר אף חשבון על שם קרובי משפחתה של התובעת (שם חסוי 1), ו- (שם חסוי), בבסיס הנתונים של קורות החשבונות שהוכן בעקבות חקירת ICEP. תשומת לב התובעת (שם חסוי 1) לכך כי ה- CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעתה כדי לקבוע אם קיימת אפשרות למענק בהתבסס על המידע שהוגש על ידי התובעת (שם חסוי 1) על מידע ממקורות נוספים.

מידע שהוגש על ידי התובעות

התובעת (שם חסוי 1)

התובעת (שם חסוי 1) הגישה תביעה למשרד לטיפול בתביעות מתקופת השואה (להלן "HCPO") בה זיהתה את בעל החשבון כאביה, (שם חסוי 3), אשר נשא ל- (שם חסוי), מבית (שם חסוי). לפי מידע שנמסר על ידי ה- HCPO ועל ידי התובעת (שם חסוי 1) בשיחת טלפון עם ה- CRT ב- 9 ביוני 2005, אביה של התובעת (שם חסוי 1) נולד ב- 27 בינואר 1900 ב- Debrecen, הונגריה, והתחתן ב- 19 בפברואר 1928 בווינה, אוסטריה. כמו כן, התובעת (שם חסוי 1) ציינה שאביה, שהיה יהודי, עבר להתגורר בווינה לפני 1927, עיר בה הוא למד באוניברסיטה ואחר כך עבד בתור רופא מנתח לסת. התובעת (שם חסוי 1) הוסיפה שהיא ואמה עזבו את ווינה ונסעו ב- 1938 ל- Philadelphia, Pennsylvania, ארה"ב. התובעת (שם חסוי 1) ציינה שאחרי סיפוח אוסטריה לרייך במרץ 1938 ("ה- Anschluss"), אביה נשאר באוסטריה, אבל נאסר עליו לעבוד כרופא והוכרח להתגורר בהסתר, ולכן ברח ל- Shanghai, סין, ב- 1939 או 1940. התובעת (שם חסוי 1) הוסיפה שאביה הצטרף למשפחתו ב- Philadelphia ב- 1946, ונפטר ב- 15 ביולי 1968 בניו יורק, ארה"ב. התובעת (שם חסוי 1) הגישה מסמך בנוגע לצוואתה של (שם חסוי), דודתה מצד אמה של התובעת (שם חסוי 1), בה זוהתה (שם חסוי) מ- Pennsylvania כאחותה של (שם חסוי), והתובעת (שם חסוי 1) כמייצגת של (שם חסוי), בהתאם לייפוי כוח מתמיד. התובעת (שם חסוי 1) ציינה כי נולדה ב- 3 באפריל 1930 בווינה.

התובעת (שם חסוי 2)

התובעת (שם חסוי 2) הגישה שאלון ראשוני בו זיהתה את בעל החשבון כאביה, (שם חסוי 3), אשר נולד ב- 20 באוגוסט 1874 ב- Ungwar, הונגריה, ונשא ל- (שם חסוי), מבית (שם חסוי). בשיחת טלפון עם ה- CRT ב- 11 ביולי 2005, בנה של התובעת (שם חסוי 2), (שם חסוי), ציין שלהורי התובעת (שם חסוי 2) נולד ילד נוסף, (שם חסוי). בנה של התובעת (שם חסוי 2) הוסיף שהתובעת (שם חסוי 2) והוריה התגוררו ב- Glasergasse 9 בווינה, עד סוף 1940, כאשר ברחו מווינה בגלל רדיפות הנאצים. כמו כן, בנה של התובעת (שם חסוי 2) הוסיף שהתובעת (שם חסוי 2) ובני משפחתה, שהיו כולם יהודים, התכוונו להגר לפלסטין, אבל לא אישרו להם להיכנס ונשלחו למחנה מעצר ב- Mauritius, מקום בו אביה של התובעת (שם חסוי 2) נפטר. בנה של התובעת (שם חסוי 2) הוסיף שהתובעת (שם חסוי 2) ושאר משפחתה נשארו במחנה עד 1949, כאשר עלו לישראל, ארץ בה אמה של התובעת (שם חסוי 2) נפטרה ב- 16 במרץ 1965.

בנה של התובעת (שם חסוי 2) הגיש את תעודת הזהות של (שם חסוי 3), שהונפקה בווינה ב- 1939, בה צוין ששמו היה (שם חסוי 3) ושהתגורר בווינה; מסמך בנקאי מן ה- *Österreichische Länderbank*, בו צוין שבבעלות (שם חסוי 3) היה חשבון ניירות ערך ושהתגורר בווינה 9 עד 1940; את תעודת הזהות של Alexander Klein, בה צוין שנפטר ב- 22 בינואר 1941 ב- Mauritius, מקום בו הוא נעצר; את תעודת הפטירה של אמה של התובעת (שם חסוי 2), בה צוין ש- (שם חסוי) נפטרה ב- 16 במרץ 1965; ואת תעודת הזהות הישראלית של התובעת (שם חסוי 2), בה צוין ששמו הפרטי של אביה היה (שם חסוי) ושמה הפרטי של אמה היה (שם חסוי). התובעת (שם חסוי 2) ציינה כי נולדה ב- 30 בנובמבר 1914.

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות העתק של דף חשבון ניירות ערך, מן ה- 21 בינואר 1927. לפי רשומות אלה, בעל החשבון היה (שם חסוי 3), שהתגורר בווינה, אוסטריה. לפי רשומות הבנק לבעל החשבון היה חשבון ניירות ערך, מס' 23245, ובו היו ניירות ערך שזוהו כ- 30 מניות מועדפות של ה- *Société Nationale des Chemins de fer Belges*, נכון ל- 31 בדצמבר 1926. רשומות הבנק לא מראות מתי נסגר החשבון הנדון. המבקרים שחקרו את הבנק הזה כדי לזהות חשבוניות בבעלות קורבנות רדיפות הנאצים, לפי ההוראות שקבלו מהוועדה העצמאית

של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") לא מצאו את החשבון הזה במערכת של החשבונות הפתוחים של הבנק, ועל כן הניחו שהחשבון נסגר.

חשבון זה לא הופיע בבסיס הנתונים של קורות החשבונות שהועבר ל-CRT, אבל זוהה במסגרת התאמת שמות ומחקר שבוצעו על ידי ה-CRT בבנק, בהסתמך על בסיס הנתונים של כלל החשבונות בבנק, כפי שצוין למעלה. בסיס הנתונים של כלל החשבונות בבנק הוא אחד מכמה בסיסי נתונים אשר ביחד כוללים כ- 4.1 מיליון חשבונות. חשבונות אלה הם חלק מכ- 6.9 מיליון חשבונות שזוהו על ידי מבקרי ICEP כחשבונות שהיו פתוחים או שנפתחו במהלך השנים 1933 עד 1945 בבנקים שווייצרים, בהפחתת כ- 2.8 מיליון חשבונות שלגביהם לא קיימות רשומות. הסכום הנוטר, 4.1 מיליון חשבונות, הנמצאים בבסיסי נתונים ב- 59 בנקים שווייצרים שנחקרו על ידי ICEP⁵, מורכב מ- 1.9 מיליון חשבונות חיסכון בשווי של 200 פרנקים שווייצרים או פחות בשנות ה-30 וה-40 וחשבונות עם כתובת בשווייץ, ומ- 2.2 מיליון חשבונות שלגביהם מסקנתה של ICEP היתה שלא לכלול אותם בבסיס הנתונים של קורות החשבונות, קרי, ברשימת 36,000 החשבונות שהנם בבעלות בעלי חשבונות אשר לפי ICEP היו באופן "קרוב לוודאי או אפשרי" קורבנות של רדיפות הנאצים. החשבון שמוענק הוא חלק מקבוצת חשבונות שאותרו בבסיסי הנתונים של כלל החשבונות.

מידע זמין בארכיון הלאומי האוסטרי

בצו מן ה-26 באפריל 1938, השלטון הנאצי דרש מכל היהודים שהתגוררו ברייך ו/או שהיו נתיני הרייך, כולל אוסטריה, ושבעלותם נכסים מעל לסכום מסוים, להצהיר על כל נכסיהם ולרשום אותם (להלן "המפקד מ-1938"). ברשומות של הארכיון הלאומי האוסטרי, (Archive of the Republic, Finance), ישנם מסמכים הקשורים לנכסיו של (שם חסוי 3), מס' 40769. לפי רשומות אלה, (שם חסוי 3) נולד ב-20 באוגוסט 1874, נשא ל- (שם חסוי), מבית (שם חסוי), והיה איש עסקים. כמו כן, הרשומות מראות ש- (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי) התגוררו ב- Glasergasse 9, בווינה 9. בנוסף לטופס המפקד, קיימת בתיק תכתובת הכוללת עדכונים לטופס המפקד. התכתובת כוללת רשימה, מתאריך ה-12 בדצמבר 1938, שנערכה על ידי (שם חסוי 3) ולפי הערכתו, שווי נכסיו הוא כ- 100,000.00 רייכסמרק ועל סכום זה התבסס כדי להעריך את מס כפרה ("Atonement tax") שעליו לשלם בתאריך זה: 5,000.00 רייכסמרק. לפי עדכון מן ה-10 באוגוסט 1939, גובה מס הכפרה של (שם חסוי 3) חושב מחדש ועודכן ל- 4,250.00 רייכסמרק, ומסכום זה כבר שולמו 2,550.00 רייכסמרק. לפי התכתובת עולה של- (שם חסוי 3) היו שני ילדים, (שם חסוי) ו- (שם חסוי), שהיו אמורים להגר וההליך היה מאורגן מראש והמס הקשור שולם בין ה-27 לאפריל 1938 וה-10 באוגוסט 1939. רשומות אלה לא מתייחסות לנכסים שהופקדו בחשבון בנק שווייצרי.

בדיקת ה- CRT

אחוד תביעות

בהתאם לסעיף 37(1) של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"), ניתן לאחד תביעות לגבי אותו חשבון או לגבי חשבונות קשורים בהליך אחד על פי שיקול הדעת של ה-CRT. במקרה הנוכחי, ה-CRT קובע כי יש לאחד את שתי התביעות של התובעות בהליך אחד.

זיהוי בעל החשבון

שמו, עיר וארץ המגורים של אבי התובעת (שם חסוי 2) ושמו, עיר וארץ המגורים של אבי התובעת (שם חסוי 1) זהים לשם, לעיר ולארץ המגורים שלא פורסמו לגבי בעל החשבון.

⁵ 59 הבנקים שחוקרו, מהויים בעצם 254 בנקים שהיו קיימים בתקופה שבין השנים 1933 עד 1945.

כביסוס לתביעת התובעת (שם חסוי 2), בנה הגיש את תעודת הזהות של אבי התובעת (שם חסוי 2), בה צוין ששמו היה Alexander Klein ושהתגורר בווינה, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שהאדם שנטען שהוא בעל החשבון על ידי התובעת (שם חסוי 2) נקרא באותו שם והתגורר באותה עיר ובאותה ארץ שמופיעים ברשומות הבנק כשמו, כעיר וכארץ מגוריו של בעל החשבון.

ה-CRT מציין שקרוב משפחתה של התובעת (שם חסוי 1) וקרוב משפחתה של התובעת (שם חסוי 2) אינם אותו אדם. למרות זאת, מכון שהתובעות זיהו את כל המידע שלא פורסם לגבי בעל החשבון, הכלול ברשומות הבנק; מכון שהמידע שהוגש על ידי כל אחד מן התובעות תומך ולא סותר כלל את המידע הכלול ברשומות הבנק; מכון שאין מידע נוסף ברשומות הבנק שהיה מאפשר ל-CRT לקבוע את זהות בעל החשבון; ומכון שתביעות נוספות שהוגשו לחשבון זה לא נמצאו מתאימות לחשבון מפני שהתובעים האלה ציינו עיר או ארץ מגורים שונה מעיר וארץ המגורים של בעל החשבון, הכרעתו של ה-CRT היא שהתובעת (שם חסוי 1) והתובעת (שם חסוי 2) זיהו באופן סביר את בעל החשבון.

מעמד של בעל החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובעות הוכיחו באופן סביר שבעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובעת (שם חסוי 1) ציינה שאביה היה יהודי, שהתגורר בווינה אבל נאסר עליו לעבוד כרופא והוכרח להתגורר בהסתר אחרי ה-Anschluss, ולכן ברח לסין. בנה של התובעת (שם חסוי 2) ציין שאביה התגורר בווינה עד 1940, שהתכוון להגר לפלסטין ושנשלח למחנה מעצר ב-Mauritius, מקום בו נפטר ב-1941.

הקשר המשפחתי של התובעות עם בעל החשבון

התובעת (שם חסוי 1)

התובעת (שם חסוי 1) הוכיחה באופן סביר שבעל החשבון היה קרוב משפחתה כאשר מסרה מידע ביוגרפי ספציפי המוכיח שבעל החשבון היה אביה. ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 1) זיהתה מידע שלא פורסם לגבי בעל החשבון, הכלול ברשומות הבנק. כמו כן, ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 1) הגישה מסמך בנוגע לצוואתה של (שם חסוי), דודתה מצד אמה של התובעת (שם חסוי 1), בה זוהתה (שם חסוי) כאחותה של (שם חסוי), והתובעת (שם חסוי 1) כמייצגת של (שם חסוי), בהתאם לייפוי כוח מתמיד. ה-CRT מציין שהמסמך הזה מצביע על כך שהתובעת (שם חסוי 1) קבלה על עצמה תפקיד בנוגע ל- (שם חסוי) שבדרך כלל בני המשפחה מקבלים על עצמם ושסביר להניח שהמסמך הזה יכול להימצא רק בידי בני המשפחה. לכן, המסמך הזה מאמת באופן בלתי תלוי שלקרובי משפחת התובעת (שם חסוי 1) היה אותו שם משפחה כמו לבעל החשבון. לבסוף, ה-CRT מציין שהמידע הנ"ל הינו מסוג המידע הנמצא בידי בני משפחה ומעיד כי בעל החשבון היה מוכר היטב לתובעת (שם חסוי 1) כבן משפחה, וכל המידע האמור תומך באופן סביר באפשרות שהתובעת (שם חסוי 1) הנה קרובת משפחה של בעל החשבון, כפי שציינה בטופס התביעה. אין כל מידע לפיו לבעל החשבון יורשים נוספים בחיים אשר הגישו תביעה.

התובעת (שם חסוי 2)

התובעת (שם חסוי 2) הוכיחה באופן סביר שבעל החשבון היה קרוב משפחתה כאשר מסרה מידע ספציפי ומסמכים המוכיחים שבעל החשבון היה אביה. מסמכים אלה כוללים, את תעודת הזהות הישראלית של התובעת (שם חסוי 2), בה צוין ששמו הפרטי של אביה היה (שם חסוי 3). ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 2) זיהתה מידע שלא פורסם לגבי בעל החשבון, הכלול ברשומות הבנק. כמו כן, ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 2) הגישה את תעודת הזהות של (שם חסוי 3), שהונפקה בווינה ב-1939, ואת תעודת הפטירה שלו. ה-CRT מציין שהמסמכים האלה יכולים להימצא רק בידי בני המשפחה. לבסוף, ה-CRT מציין שהמידע הנ"ל הינו מסוג המידע הנמצא בידי בני משפחה ומעיד כי בעל החשבון היה מוכר היטב לתובעת (שם חסוי 2) כבן משפחה, וכל המידע האמור תומך באופן סביר באפשרות

שהתובעת (שם חסוי 2) הגה קרובת משפחה של בעל החשבון, כפי שציינה בטופס התביעה. אין כל מידע לפיו לבעל החשבון יורשים נוספים בחיים אשר הגישו תביעה.

בעניין תשלום יתרת החשבון

מכוון שאבי התובעת (שם חסוי 1) התגורר באוסטריה אחרי ה- *Anschluss*, ואולי לחיות בהסתר בארץ זאת עד שברח לסיין; מכוון שבדומה לזה גם שאבי התובעת (שם חסוי 2) התגורר באוסטריה אחרי ה- *Anschluss*, וניסה להגר לפלסטין ב- 1940, ואחר כך היה במעצר במחנה ב- Mauritius, מקום בו נפטר ב- 1941; מכוון שאין ראייה שהיתרה בחשבון שולמה לבעל החשבון ואין ראייה לתאריך סגירת החשבון; מכוון שאבי התובעת (שם חסוי 1) ויורשיו, ויורשי אבי התובעת (שם חסוי 2) לא יכלו לקבל מידע מן הבנק אודות החשבון לאחר מלחמת העולם השנייה בשל הנוהג בבנקים השווייצרים להימנע מלמסור מידע או למסור מידע שגוי בנוגע לחשבון בתגובה לבקשת מידע על ידי בעלי חשבונות, זאת בשל חשש מחבות כפולה; ומכוון שניתן ליישם את חזקות (ח) ו- (י) שבסעיף 28 של סדרי הדין (ראה נספח א'), הכרעתו של ה- CRT היא כי סביר שהיתרה בחשבון לא נתקבלה על ידי בעל החשבון או יורשיו. בהתבסס על התקדימים וסדרי הדין, מפעיל ה- CRT מספר הנחות על מנת לקבוע אם בעלי החשבונות או יורשיהם קבלו את היתרה שבחשבונות.

הבסיס למענק

ה- CRT קבע כי ראוי לפסוק מענק לטובת התובעות. ראשית, התביעות הינן קבילות בהתאם לקריטריונים המפורטים בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובעות הוכיחו כי סביר שבעל החשבון היה אביהן, וקירבה זו מצדיקה את המענק. שלישית, ה- CRT קבע כי סביר שבעל החשבון או יורשיו לא קבלו בעבר את היתרה שבחשבון הנדון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעל החשבון היה חשבון ניירות ערך. ה- CRT מציין שלפי רשומות הבנק, בדצמבר 1926 בחשבון היו ניירות ערך מסוג מסוים, אבל לא מראה אם היו ניירות ערך נוספים אחרי 1926. לפי כך, ה- CRT קובע שערך החשבון אינו ידוע. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר השווי בחשבון אינו ידוע, כמו במקרה דנן, חישוב השווי הנוכחי נעשה בעזרת השווי הממוצע של חשבון מאותו סוג בשנת 1945. לפי חקירת ICEP, בשנת 1945 השווי הממוצע של חשבון ניירות ערך היה 13,000.00 פרנקים שווייצרים. השווי הנוכחי של סכום זה נקבע על ידי הכפלתו במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין ולכן הסכום הסופי של המענק הוא 162,500.00 פרנקים שווייצרים.

חלוקת המענק

בהתאם לסעיף 26 של סדרי הדין, במקרים בהם לא ניתן לקבוע במדויק את זהותו של בעל החשבון בשל המידע המוגבל הנמצא ברשומות הבנק, ובמקרה בו מספר תובעים בלתי קשורים הוכיחו קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון, יעניק ה- CRT את החלק היחסי מן הסכום המלא שבחשבון לכל תובע או לכל קבוצה של תובעים אשר היו זכאים לו על פי סדרי דין אלה לולא היה המידע ברשומות הבנק כה מוגבל. במקרה הנוכחי, התובעת (שם חסוי 1) והתובעת (שם חסוי 2) הוכיחו קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון. לכן, התובעת (שם חסוי 1) והתובעת (שם חסוי 2) זכאיות לקבל כל אחת חצי מהסכום הכולל של המענק.

הקף המענק

תשומת לב התובעות לכך, כי בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה- CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעותיהן כדי לקבוע

אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתן לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה-CRT מאשר מענק זה לצורך אישורו של בית המשפט ותשלום על ידי הממונים המיוחדים.

Claims Resolution Tribunal
21 ספטמבר 2005

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.